

RUOTSI

Ravitalli, Halmstad

4.6.-20.7.2012

Maaseutuopiston Kaustisen yksikön opiskelija

Sain idean lähteä ruotsalaiselle tallille harjoitteluun, koska opettajani ehdotti sitä minulle. Tallilla on myös paljon tosi hyviä hevosia ja omistajalla on pitkä ja monipuolinen kokemus ravihevosten valmennuksesta - peräti 8 eri maassa - joten en tarvinnut paljoa miettimisaikaa. Ruotsin raviurheilu on houkutellut minua jo pitkään ja kun saa mahdollisuuden päästä Ruotsiin suomalaiselle valmentajalle, tilaisuuteen on tartuttava!

Saavuin sunnuntaiaamuna Tukholman satamaan, josta jatkoin ajaen Halmstadiin, jonne on noin 500 km matka. Ajattelin ajomatkan olevan tosi pitkä, mutta se meni kuitenkin paljon sujuvammin kuin olin etukäteen luullut! Pelkkää suoraa moottoritietä ja matka meni tosi nopeasti. Vähän ennen Halmstadin kaupunkia minua oli vastassa yksi työntekijöistä. Kävimme heti tallissa ja tapasin työnantajani. Työkaverit vaikuttivat jo tässä vaiheessa molemmat todella mukavilta ihmisiltä ja tämä käsitys vain vahvistui harjoittelun edetessä.

Asuntoni oli aivan tallin vieressä ja olikin todella mukava. Makuuhuone, wc, suihku ja keittiö ja tilaa oli aivan tarpeeksi yhdelle henkilölle. Kalustettu ja siisti kämppä oli minulle todella iloinen yllätys. Kaikki tarpeelliset asiat löytyivät valmiiksi. Ruokailu minulla hoitui kilometrin päässä sijaitsevalla Golf-kentällä, jossa sain päivittäin lounaalla perinteistä ruotsalaista ruokaa.

Työtehtäväni olivat monipuolisesti kaikkea, mitä hevosenhoitajan työnkuvaan kuuluu ja sain melkein alusta asti paljon vastuuta. Opin hommat mielestäni melko nopeasti, muutamassa päivässä. Yli 20 hevosen nimien, loimien, riimujen, varusteiden ja tarhojen opettelussa meni tietysti vähän kauemmin, mutta en epäröinyt kysyä ja pikkuhiljaa nekin oppi, noin kahdessa viikossa. Kaikki työntekijät painottivat minulle heti alusta alkaen, että jos teet jotain, tee se kunnolla ja kysy jos et osaa. Alusta asti sain rohkaisevaa positiivista palautetta ja koko ajan enemmän ja enemmän vastuuta. Kävin mm. yksinään raveissa ja klinikalla ja sain ajaa hyviä hevosia.

Työnantajani oli suomalainen, samoin kaksi työkavereistani. Yksi oli italialainen ja yksi ruotsalainen, joten työpaikka oli todella kansainvälinen! Tallissa puhuttiin päivittäin neljää kieltä: englantia, ruotsia, suomea ja italiaa. Työntekijät olivat kaikki alansa rautaisia ammattilaisia ja olivat taitavia kaikilla raviurheilun osa-alueilla.

Päivä alkoi kuuden jälkeen ja loppui noin kolmelta, mikäli ei ollut raveja. Töitä tehtiin kuusi päivää viikossa ja sunnuntait tehtiin vuorotellen.

Alla on hieman ammattisanastoa:

- Fodra = ruokkia
- Köra hästar = ajaa hevoset
- I selen = valjaissa
- En grimma = riimu
- Kotar = vuohiset
- Knä = polvet
- Hovar = kaviot
- Fixa = hoitaa

- Gamasch = takasäärisuojat
- Knäkappor = polvisuojat
- Tömmor = ohjat
- Barfota runt om/fram/bak = kengittä kokonaan/edestä/takaa
- Skos = kengittää
- städa boxar = siivota karsinat

Työskentely Ruotsissa oli hyvin samankaltaista, kuin Suomessakin. Raveissa piti tietenkin ottaa asioista selvää enemmän, kun kieli oli vieraampi ja joitain asioita ei aina ymmärtänyt. Lisäksi Ruotsissa hevoset valjastetaan karsinassa, ei katoksessa tai käytävällä kuten Suomessa. Muutenkin koko raviurheilu on Suomea jonkun verran edellä ja asiat pyritään tekemään niin yksinkertaisesti ja helposti kuin on mahdollista. Joskus tuntuu että Suomessa kaikki tehdään aina vaikeimman kautta... Hevoset, radat ja palkinnot ovat Ruotsissa paremmat, mutta työskentelytavat jne. olivat samankaltaiset.

Aluksi tuntui, etten keksi iltaisin mitään tekemistä. Samalla tavalla se alkoi kuitenkin pikkuhiljaa sujua kuin kotimaassakin. Surffailin netissä, kävin lenkillä, valokuvasin ja luin kirjoja. Välillä kävin kaupungilla ja syömässä. Tutustuin myös muihin halmstadilaisiin suomalaisiin kautta ja kävimme heidän kanssaan joskus ulkona syömässä. Mitään kulttuurishokkia minulle ei tullut, olen sopeutuvainen ihminen ja ymmärrän että maassa eletään maan tavalla. Näiden suomalaisten kautta tutustuin sitten taas ruotsalaisiin. Hevosihmisiä näki sen lisäksi paljon raveissa.

Ruotsissa ihmiset ovat yleisesti ottaen paljon positiivisempia ja iloisempia kuin Suomessa. Kaikki tervehtivät toisiaan ja aina kysytään mitä kuuluu ja onko kaikki hyvin. Tunteettomat ihmiset juttelevat keskenään ja kaikki ovat sosiaalisempia.

Opin harjoittelussa vaikka mitä! Opin puhumaan enemmän ruotsia ja ennen kaikkea käyttämään kieltä rohkeammin. Valitettavasti jakso loppui ikään kuin kesken, sillä tuntuu että vasta aivan viimeisinä viikkoina pystyin keskittymään kielen omaksumiseen. Pari kuukautta lisäaikaa ja olisin osannut kieltä aivan eri mittakaavassa.

Opin ajamaan mönkijällä ja hoitamaan hevosia tarkemmin ja ripeämmin. Varmuutta omaan osaamiseen tulee aina, kun pääsee tekemään oman alansa töitä. Tuntuu, että kasvoin ihmisenäkin jakson aikana. Opin itsenäisemmäksi ja pysyin rauhallisena tilanteessa kuin tilanteessa.

Uskon, että jaksosta on minulle tavattomasti hyötyä tulevaisuudessa. Loin runsaasti suhteita Ruotsissa ja tutustuin myös alueen valmentajiin. Annoin itsestäni positiivisen kuvan ja työnantajani lupasi suositella minua tarvittaessa. Minulla ei tule olemaan mitään ongelmia työnsaannin kanssa. Miinuksia koko reissusta onkin hankala keksiä - ainut että jakso oli aivan liian lyhyt! Tämä jakso ulkomailla jää mieleeni varmasti koko loppuiksi, tykkäsin todella paljon ja voin suositella tämänkaltaista kokemusta kaikille, joilla on positiivinen elämänasenne ja hyvä työmoraaali. Toivottavasti pääsen Ruotsiin vielä uudestaan!